

Bijlage bij brief RZ/cp B2009/0320

Advies van de NVVB-adviescommissie Persoon & Recht

Juli 2009

Algemeen

De gekozen lijn voor het voorstel, om het opmaken van elektronische akten van de burgerlijke stand mogelijk te maken, de verouderde vereisten tot het overleggen van documenten ten behoeve van huwelijksaangifte en –voltrekking los te laten en de akte van burgerlijke staat in te voeren, wordt door de commissie Persoon & Recht van de NVVB van harte onderschreven. De commissie Persoon & Recht heeft ook een eerder concept wetsontwerp over dit onderwerp mogen bestuderen en is zeer te spreken over de vooruitgang die sinds dat wetsontwerp is geboekt.

Bij uitblijven van digitalisering: uitwisselbaarheid, ook internationaal, is dan van belang.

Wel valt het de commissie op dat de MvT een keuze maakt voor vrijblijvende invoering van de elektronische burgerlijke stand. Hoewel de commissie zeer hecht aan de autonomie van gemeenten lijkt hier toch sprake te zijn van een schijnautonomie, aangezien zowel vanuit de Rijksoverheid als vanuit de publieke opinie feitelijk wordt verwacht dat gemeenten elektronische dienstverlening voor de burgerlijke stand aanbieden, zodra die mogelijkheid bestaat. De publiciteit rondom het wetsontwerp heeft hetzelfde uitgangspunt, terwijl de afdeling Wetgeving al heeft laten doorschemeren toch met een digitaliseringsplicht te zullen komen als gemeenten de “vrijwillige” digitalisering niet zelf oppakken. De tekst vindt de commissie dan ook niet in overeenstemming met de feiten.

Daar komt bij dat het Ministerie de randvoorwaarden voor digitalisering vaststelt. Aan die randvoorwaarden hangt een prijskaartje. Voor die kosten zal compensatie moeten worden aangeboden.

Verder werkt de keuze voor twee systemen voor de burgerlijke stand, de schriftelijke en de elektronische die naast elkaar zullen bestaan, kostenverhogend. Er zullen twee werkprocessen ontstaan. Bovendien krijgt de ambtenaar van de burgerlijke stand (ABS) een veel grotere verantwoordelijkheid voor de controle op de door de burger opgegeven gegevens, waar hij voorheen kon volstaan met een verzoek aan de burger om de juistheid zelf aan te tonen. De vraag is, bij die systematiek, of er sprake zal zijn van kostenbesparing of juist zwaardere lasten voor de ABS.

Onderdeelsgewijs commentaar op de Memorie van Toelichting

Vooronderstellingen

Niet elke gemeente beschikt over GBA-V. Ook bevat GBA-V niet alle informatie die een gemeente in zijn eigen GBA terug kan vinden. In de GBA wordt niet bijgehouden of de burger een bewijs van ongehuwde staat heeft overgelegd (of dat er mogelijke twijfels zijn op dat punt, bijvoorbeeld omdat de burger eerder heeft geprobeerd een huwelijk te laten registreren).

Punt 1. Inleiding

De commissie vindt het van groot belang om getuigen aanwezig te laten zijn bij het huwelijk. Desgewenst kan op verzoek van de aanwezigheid van getuigen worden afgezien, maar uitgangspunt moet zijn, dat zij er wel bij zijn. In de praktijk blijken de meeste bruidsparen behoefte te hebben aan deze voorziening.

Daarbij is wel van belang dat aan het aantal niet onbeperkt kan zijn en de minimum leeftijd niet te jong wordt.

Overigens dient art. 70, lid 1 ook nog te worden aangepast, aangezien daarin nog vermeld staat: “het vereiste aantal getuigen”.

Zou worden gekozen om de getuigen uit de wet te schrappen, dan is de kans groot dat de Tweede Kamer ze er weer in zet. Beter is om het van tevoren goed te regelen.

Punt 3.

Een elektronisch register en een papieren register komen volgens het wijzigingsvoorstel naast elkaar te bestaan. Er komen dus twee registers. Dat is heel onpraktisch en kostenverhogend. Ook de twee verschillende werkprocessen werken kostenverhogend. Wenselijker zou zijn direct een geheel elektronisch systeem in te voeren, in plaats van papieren en elektronisch systeem naast elkaar.

Elektronische aangifte moet ook aan de gemeentebalie plaats kunnen vinden indien de aangever niet beschikt over een DIGID of om andere redenen in persoon moet verschijnen.

Punt 4.

Geboorteaangifte: controle bij verpleegkundige is een groot probleem. Bovendien zullen geneeskundigen na verloop van tijd niet meer zonder tegenprestatie willen meewerken aan de controle op de geboorte en op een bepaald moment kosten daarvoor in rekening gaan brengen. Daarvoor wordt in het huidige voorstel geen compensatie geboden.

Momenteel vindt aan het loket een zekere controle plaats: er moet een kaartje van het ziekenhuis worden getoond, vaak wordt een geboortekaartje overgelegd en de ABS let ook in het gesprek op vreemde opmerkingen of non-verbale signalen. Ook het enkele feit dat aangifte bij een ambtenaar in een gemeentehuis moet plaatsvinden, werpt een drempel op voor fraude met de geboorteaangifte. Daarnaast is de hielprik ook een controlemoment (dit blijft). Het huidige systeem is niet sluitend, maar het elektronisch mogelijk maken van aangifte op afstand vergroot de mogelijkheden voor en risico's van fraude aanzienlijk.

De verplichting voor de ABS om zelf contact op te nemen met de arts of andere hulpverlener om de geboorteaangifte te controleren is niet uitvoerbaar. In de eerste plaats omdat het regelmatig zal voorkomen dat de betreffende arts voor de ABS niet bereikbaar is, wegens nachtdienst, vakantie, ziekte of gewoon drukke werkzaamheden.

De elektronische geboorteaangifte op afstand kan alleen plaatsvinden als er een melding wordt ontvangen vanuit het elektronisch patiëntendossier, of anderszins door een dienstverlener die dat uit eigen wetenschap beroepsmatig heeft vastgesteld, dat het kind is geboren. Navraag door de ABS is geen werkbare constructie. Bij gebreke aan een mededeling van de geboorte kan de burger zelf zorg dragen voor een elektronische melding door arts of verloskundige, of hij kan in persoon aangifte doen aan het loket. Bij die aangifte moet dan ook het elektronische proces worden gehanteerd om zo ook de elektronische opslag van de akte mogelijk te maken.

Ook problematisch is de bevoegdheid van de ABS om een ten onrechte opgemaakte geboorteaakte door te halen. In deze regeling ontbreken de gebruikelijke waarborgen van rechtszekerheid. Juist bij een geboorteaakte, die aan de basis ligt van elke administratieve identiteit, moeten aan de doorhaling voldoende waarborgen worden verbonden om te voorkomen dat een correcte administratieve identiteit abusievelijk zou kunnen worden verwijderd.

Het is de vraag of de ABS met voldoende zekerheid kan vaststellen dat een aangifte frauduleus is. Alleen in dat geval ligt een ambtshalve doorhaling naar de mening van de commissie voor de hand. In geval alleen een terugmelding komt dat het kind niet is aangetroffen door de entadministratie zal de ABS niet bereid moeten zijn om mee te werken aan doorhaling. Een abusievelijke doorhaling van een terecht opgemaakte akte zou zelfs schending kunnen opleveren van het IVRK.

Iemand die niet actueel in de GBA staat moet niet in de gelegenheid worden gesteld om elektronisch aangifte te doen.

Ambtshalve doorhalen van de geboorteaakte is geen optie. Mogelijk kan wel de GBA-registratie van het kind worden gestuit (hele persoonslijst in onderzoek) en doorhaling bij de Officier van Justitie worden verzocht.

De ABS moet altijd de bevoegdheid hebben om burgers op te roepen om hen te spreken over de akte. Ervaring leert dat dit veel vaker nodig is dan van te voren wordt verondersteld. Zo zal in vrijwel alle internationale gevallen nader overleg met de burger nodig zijn, bij voorbeeld over de naam, al dan niet verkrijging van vreemde nationaliteit of vreemd afstammingsrecht.

Controle huwelijk: wie constateert of de vrije wil van het echtpaar in het geding is? Dat wordt nu ook niet onderzocht maar is wel een probleem.

Op pagina 8 staat vermeld: "Blijkt dat de ambtenaar van de burgerlijke stand de gegevens niet of niet allemaal in de GBA kan verifiëren, bij voorbeeld omdat die alleen in buitenlandse registraties voorkomen, dan is de burger verplicht om zelf aan te tonen dat zijn informatie op waarheid berust". De commissie wil er de nadruk op leggen dat zij deze passage bijzonder van belang vindt.

Elektronische overlijdensaangifte: hieraan wordt wel gerefereerd maar in de praktijk werkt het nog nergens.

Het Centraal Meldpunt Identiteitsfraude wordt thans geëvalueerd. Wat is de stand van zaken? Is dit een geschikte manier om identiteitsfraude te bestrijden? Of worden ook andere middelen overwogen?

Punt 5.

De gekozen werkwijze voor elektronische afschriften roept in de praktijk vragen op. Waarom wordt ervoor gekozen om een elektronisch afschrift toe te zenden aan de burger? Omdat het digitale adres van de burger niet bekend is bij de overheid is het risico op onjuiste adressering relatief groot. Bovendien lijkt het de commissie zeer moeilijk om de authenticiteit van een aan de burger verzonden digitaal document te waarborgen. Daarnaast kan de burger het document onbeperkt vermenigvuldigen en is er een reëel risico van hergebruik gedurende lange tijd, waardoor verouderde gegevens te lang in omloop kunnen blijven.

Naar de mening van de commissie zou het meer voor de hand liggen om een uittreksel niet toe te zenden aan de burger, maar slechts voor hem toegankelijk te maken op een door de overheid beheerde plaats. De commissie verwijst in dit verband naar de gang van zaken bij de afgifte van een e-apostille: de burger ontvangt een code. Die code kan hij gebruiken om het digitale uittreksel te benaderen, maar ook de ontvangende autoriteit kan eenvoudig via internet kennis nemen van de inhoud van het uittreksel, doordat de burger hem van die code op de hoogte stelt. Beiden kunnen schriftelijke "afschriften" uitdraaien naar behoefte. Voor nadere informatie over de e-apostille, zie www.hcch.net.

Daarnaast is voor een digitaal uittreksel, dat niet meer wordt ingenomen door de ontvangende autoriteit, zinvol om een bepaling over de geldigheidsduur op te nemen. Te denken valt aan een periode van zes maanden.

Niet alleen de handtekening verdwijnt in dit systeem, maar ook het dienststempel.

Er is een koppeling met inktvraat. Het probleem van inktvraat kan ook worden opgelost door de oude akten te digitaliseren. Dit kan worden gekoppeld aan de elektronische aangifte.

Punt 6. Akte van burgerlijke staat

Er kan een belang zijn voor de GBA om ambtshalve een akte van burgerlijke staat op te maken, bij voorbeeld als iemand weigert mee te werken aan registratie van zijn huwelijk. De IND-stukken waarin dat huwelijk vermeld staan, zouden in dat geval tot bron voor die akte kunnen dienen. Overigens ontbreekt deze mogelijkheid ook in het huidige stelsel; zij zou dus een verbetering daarvan zijn.

De mogelijkheden om een akte van burgerlijke staat op te maken zijn te beperkt. Zo is er geen reden om te verlangen dat de burger een verblijfsvergunning heeft alvorens de akte op te maken.

Tevens zou het mogelijk moeten zijn de vermoedelijke nationaliteit op te nemen in de akte van burgerlijke staat.

Op pagina 12 wordt een opsomming gegeven van documenten die aan de akte van burgerlijke staat ten grondslag kunnen liggen. Het is een goede zaak dat hierin ook het Rapport van eerste gehoor en het Rapport van nader gehoor expliciet in worden vermeld. De informatie uit deze rapporten heeft de ABS nodig voor het opmaken van een betrouwbaar document, maar soms kost het moeite om de IND van de bevoegdheid om daarvan kennis te nemen, te overtuigen. Daar staat tegenover dat het naar de mening van de commissie niet goed mogelijk is om een limitatieve opsomming te maken van over te leggen documenten. Elk land kent zijn eigen documenten en het is soms afhankelijk van de concrete situatie of voldoende zekerheid bestaat omtrent een bepaald rechtsfeit.

Voorgesteld wordt (punt 14) om gegevens in onderzoek te stellen in de GBA als de burger stukken overlegt, die de akte van burgerlijke staat weerspreken. Een onderzoek vereist echter een actieve houding van de GBA-ambtenaar. Het is veelal aan de burger om de akte van staat te doen verbeteren. De GBA-ambtenaar stelt dus feitelijk geen onderzoek in. Dat ligt alleen anders als de ABS zelf een verzoek tot verbetering zou indienen bij de rechtbank.

Wat is de verhouding van de akte van burgerlijke staat ten opzichte van Haagse akten? Kan een echtscheidingsakte in Den Haag worden ingeschreven als het huwelijk in een akte van staat wordt opgenomen.

De akte van burgerlijke staat moet een registerakte worden. De akte moet bij voorkeur worden opgenomen in een nieuw te maken afdeling 4a van titel 4 boek 1 van het BW. Daarbij dienen dan ook de artt 1:17 en 1:17a BW te worden aangepast. Tevens zal in de inhoud van de akte van staat bepaald dienen te worden en of er uittreksels/afschriften van mogen worden verstrekt en zo ja, welke gegevens die dan mogen bevatten (analoog aan de bepalingen ten aanzien van de inhoud van de andere akten van de BS en hun uittreksels/afschriften).

Punt 7. Lastenverlichting

De lastenverlichting ten aanzien van huwelijksvoltrekking is helder en verdient lof.

Punt 16: het opzoeken van de DIGID kost tijd, blijktens de MvT. In de praktijk werkt het inderdaad zo. Maar mag de burger, formeel gesproken, zijn DIGID op papier of elektronisch ergens opgeslagen hebben? Anders is het misschien beter uit te gaan van de fictie dat de burger zijn DIGID wel uit zijn hoofd kent.

Onderschat wordt hoeveel werk er aan een elektronische aangifte kan zitten, doordat de burger zaken niet goed of niet volledig invult of stukken niet of niet volledig meestuurt.

De lastenverlichting ten aanzien van de overlijdensaangifte verdient een herberekening. In de berekening wordt ervan uit gegaan dat van elk overlijden apart aangifte wordt gedaan. Dat is niet het geval. In het algemeen wordt, zeker in grotere gemeenten, aangifte gedaan van meerdere overlijdens tegelijkertijd. Bovendien wordt de uitvaartondernemer veelal met voorrang geholpen. Ook als de uitvaartondernemer anderhalf uur nodig heeft voor zijn aangiften, is dat dan niet meer dan 15-20 minuten per aangifte.

Daarnaast worden met een afschrift van de overlijdensakte tevens een groot aantal andere documenten afgegeven. Niet duidelijk is of van deze documenten ook digitale afgifte plaats kan vinden. Ten minste een belangrijk deel van deze documenten zal op elektronische wijze of per fax moeten kunnen worden uitgewisseld; met name voor de verzegelde B-enveloppe zal dan een oplossing moeten worden gevonden.

Ter illustratie een overzicht van de "papierwinkel" rondom de overlijdensaangifte:

In de praktijk gebruikt de uitvaartverzorger nu al een eigen aanvraagformulier, dat naast gegevens voor de ABS ook gegevens voor de eigen administratie van de uitvaartverzorger bevat. Er bestaat een apart formulier voor levenloos geboren kinderen. Deze overlijdens worden bovendien schriftelijk bijgehouden op een telkaart voor het CBS, aangezien in dit geval geen geboorteakte wordt opgemaakt.

De uitvaartverzorger overlegt een A-verklaring en een B-verklaring. De A-verklaring is een verklaring van overlijden door de arts (art. 7 WLB). De B-verklaring is verzegeld, en bevat informatie over de overlijdensoorzaak ten behoeve van het CBS. Deze mag door de ABS niet worden geopend.

Daarnaast geeft de ABS de volgende stukken af:

- verlof tot begraven/cremeren/ ontleden (in vrijwel alle gevallen)
- verlof tot uitstel/bespoediging (frequent)
- lijkenpas (soms, op grond van de overeenkomst van Straatsburg tot transport van lijken)

En worden de volgende stukken overgelegd:

- conceptaangifte door de Officier van Justitie (in geval van lijkvinding)
- verklaring van niet-natuurlijke dood (GGD-arts)
- toestemming tot begraven/ verbranden van OvJ
- wilsverklaring ontleden

Lastenverlichting voor de ABS: de invoering van dubbele registers van de burgerlijke stand en controle op de door de burger ingevoerde gegevens zal niet leiden tot een veel geringere werkdruk voor de ABS. De lasten zullen niet verminderen. Niet de burger, maar de ABS moet de verschillende controles uitvoeren. Ook zal vaak contact gelegd moeten worden met de burger, die niet meer aan het loket verschijnt. Dat brengt extra werkdruk met zich mee.

Punt 8. Aanpassing systemen

De commissie vraagt zich af of het juist is om de elektronische dienstverlening facultatief in te voeren. De commissie voorziet dat de Rijksoverheid uiteindelijk toch van gemeenten zal verwachten dat een elektronische burgerlijke stand tot stand komt. Ook burgers zullen niet accepteren dat gemeenten dienstverlening niet elektronisch aanbieden. Het is in dat kader niet realistisch om de invoering ervan "facultatief" te noemen. Het scheppen van de mogelijkheid wekt ook de verwachting, bij andere overheden, bedrijfsleven en de burger, dat van die mogelijkheid gebruik gemaakt wordt. Die verwachting wordt nog versterkt door de communicatie vanuit Justitie rondom de modernisering van de burgerlijke stand. Gemeenten ontkomen er dan ook niet aan om van de nieuw gecreëerde mogelijkheid gebruik te maken.

Het alleen mogelijk maken van een elektronisch systeem is onvoldoende. De plaatsafhankelijke burgerlijke stand stelt hogere eisen aan de uitwisselbaarheid van elektronische gegevens, zoals huwelijksdossiers en persoonsgegevens van een aangever uit een andere gemeente. Systemen kunnen daarom alleen goed werken als er een voldoende systeembeschrijving is. "Zomaar" beginnen en ieder zijn eigen systeem laten ontwerpen, is daarmee in strijd. Bovendien leidt het tot desinvesteringen als over enkele jaren alsnog wordt besloten om uitwisseling, zowel nationaal als internationaal, mogelijk te maken. Als dat nu niet wordt geregeld, zal het onevenwichtige stelsel in de toekomst een rem op modernisering kunnen plaatsen.

De commissie wijst er in dit verband op dat aan de AMvB over technische randvoorwaarden waarnaar in het wetsvoorstel wordt verwezen nog geen invulling is gegeven.

Onderdeel A

Artikel 1

Op welke wijze zal die verificatie met andere overheidsregistratie of autoriteiten plaats dienen te vinden? Schriftelijk, mondeling of elektronisch?

Onderdeel B

Er moet geregeld worden dat de digitale registers, registers van de burgerlijke stand zijn.

In verband met het toepassen van het Internationaal Privaatrecht denkt de commissie dat het verstandig is elektronische geboorteaangifte op afstand in ieder geval niet mogelijk te maken voor ouders die bi-patride zijn.

Onderdeel D

In het vernieuwde art. 19e BW1 dient de aangever bij een elektronische geboorteaangifte geslachtsnaam en voornamen van het kind en van de moeder op te geven als verplichte gegevens vermeld. Niet iedereen beschikt over een geslachtsnaam of voornamen. Mogelijk kan de terminologie worden aangepast in "namen".

Ook zal aan de aangever moeten worden gevraagd of het kind op het moment van de aangifte nog in leven is, levend is geboren of levenloos ter wereld is gekomen. Er zal immers mogelijk een andere akte opgemaakt dienen te worden.

Onduidelijk is wat er gebeurt wanneer de aangever bij een elektronische aangifte weigert of niet in staat is de akte te ondertekenen. Op welke wijze is dat elektronisch te achterhalen?

Wanneer de geboorteaangifte elektronisch zal geschieden en de akte dus niet meer ondertekend door de aangever, zal ook art. 40, lid 1c van het Besluit burgerlijke stand aangepast dienen te worden.

Hiepriek en geboorteaangifte zijn niet onlosmakelijk met elkaar verbonden. Met name bij geboorte in het ziekenhuis is de hiepriek vaak allang gegeven. Let op: deelname aan hiepriek kan ook worden geweigerd.

Door de wijzigingen zal in het huidige 9e lid van art. 19e "achtste" worden vervangen door "elfde".

Onderdeel E

Akte van burgerlijke staat en Haagse akte: deze lijken gelijkwaardig maar kunnen een afwijkende inhoud hebben. Het is van belang dat de wetgever hieraan aandacht besteedt. Hoe verhoudt de akte van burgerlijke staat zich tot de Haagse akten?

Onderdeel F

In onderdeel F worden geslachtsnaam en voornamen als verplichte gegevens vermeld. Niet iedereen beschikt over een geslachtsnaam of voornamen. Mogelijk kan de terminologie worden aangepast in "namen".

Het komt voor dat een geslacht onbekend is.

Van belang is ook de laatst bekende woonplaats/het woonadres van de overledene in verband met doorwerking naar de GBA.

Wenselijk is dat ook gegevens omtrent de nationaliteit van de overledene worden vermeld, voor zover bekend.

Zou het ook niet vereist moeten zijn de laatste woonplaats van de overledene te vragen?

Moet uit het gewijzigde art. 19h, lid 2 worden begrepen dat de aangifte van overlijden door iemand die geen begrafenisondernemer/gemachtigde is (bijvoorbeeld een vader van een kind) de aangifte niet elektronisch kan doen? Dat is wel vreemd, want hij mag de aangifte van geboorte wel elektronisch doen.

Onderdeel G en H

Uit de tekst blijkt, dat ook nadat de vreemdeling een akte van burgerlijke staat heeft laten opmaken, wijziging van die akte kan plaatsvinden aan de hand van een latere vermelding. Ondergraaft dit niet de gedachte dat verbetering van de akte juist door de rechtbank zou moeten plaatsvinden? Is het zinvol in wet of MvT een grens te trekken met betrekking tot de wijzigingen die in de MvT aangebracht kunnen worden?

De bedoeling is dat er aan de akte van burgerlijke staat latere vermeldingen worden gevoegd over latere rechtsfeiten. In de gewijzigd wettekst van art. 20a wordt dit aangegeven.

In de akte van burgerlijke staat worden echter ook huwelijksgegevens opgenomen, terwijl het blijkbaar niet de bedoeling is dat er een latere vermelding van echtscheiding aan wordt toegevoegd. Dit kan onduidelijkheid opleveren ten aanzien van hetgeen de akte van burgerlijke staat bewijst.

De akte van Burgerlijke Staat wordt niet genoemd als registerakte. Volgens de commissie is wel beoogd dat dit zo is. Het wetsontwerp zal dan op dit punt moeten worden aangepast. Is het niet de bedoeling er een registerakte van te maken, dan zal de hele tekst nog een keer moeten worden nagelopen.

Onderdeel J

De vraag is of de betrokken instantie weet in welke gemeente de akte van burgerlijke staat is opgemaakt.

Onderdeel M

Elektronisch contact met ABS: dat stuk moet vervallen.

Onderdeel N

De M46-procedure wordt afgeschaft. Hoe gaat dat met een vreemdeling, die wil trouwen in Nederland (met een Nederlander of een hier woonachtige persoon)?

Onderdeel O

De ABS kan op grond van artikel 19e lid 10 een akte doorhalen. (zie voor bedenkingen bij deze bepaling hierboven). Indien doorgevoerd moet tegen de doorhaling beroep mogelijk zijn op grond van artikel 27. De tekst lijkt echter alleen beroep tegen de weigering om door te halen mogelijk te maken.

Onderdeel Q

Doordat de (akte van) huwelijksaangifte verdwijnt, moet ook art. 46 gewijzigd worden.

Onduidelijk is, dat er steeds gesproken wordt van "dit voornemen" of "dit verzoek", maar dat nergens is geregeld hoe en op welke dag dat voornemen dan tot stand komt en in welke vorm dit bij ABS kenbaar moet worden gemaakt.

Een en ander heeft ook te maken met de in art. 58 en 62 BW1 genoemde termijnen. Vervolgens moeten ook nog art. 55 en 55a BBS vervallen verklaard worden.

Zeker als mensen een "BABS" meenemen, ontbreekt elk toezicht op gedwongen huwelijken en huwelijken van personen die niet voldoende in staat zijn om hun wil te bepalen. Ze zouden ook nog eens thuis kunnen trouwen en dan wordt het volledig aan het zicht onttrokken.

Onderdeel R

Artikel 44 lid 2 regelt de bevoegdheid van de Haagse ABS. Er blijkt niet uit dat die bevoegdheid ontbreekt als geen van beiden Nederlander is en ook niet waartoe de ABS van Den Haag bevoegd is.

Uit art. 44, lid 1 k blijkt dat de aanstaande echtgenoten de naam van de gemeente waar het huwelijk zal worden voltrokken dienen op te geven. Dit zal wel een gemeente in Nederland dienen te zijn.

Overigens acht de commissie het wenselijk dat ook in geval twee in het buitenland woonachtige vreemdelingen in Nederland in het huwelijk willen treden, hiervoor de mogelijkheid zou moeten bestaan, voor zover zij voldoen aan de vereisten voor het huwelijk naar hun eigen recht.

Onderdeel S

Zou ook niet het geslacht in de beëdigde verklaring opgenomen moeten worden?

Volgens art. 57, lid 2 Bbs zijn bovendien de gegevens van de ouders wel verplicht in de huwelijksakte. Dus of die gegevens ook laten verklaren of art. 57 Bbs aanpassen.

Onderdeel W

De grote vraag is waar het huwelijk voltrokken zal worden. Wie weet dat nu er geen akte van huwelijksaangifte meer gemaakt wordt? Moet het derde lid niet aangepast worden? Of geeft de ABS kennis aan alle ABS'en in Nederland?
